

ΟΙ ΟΡΟΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1961 - 1970

Τοῦ κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΥΡΚΟΥΛΟΥ, B.Sc., D.P., M.A.

*Υπαλλήλου τῆς Ε.Σ.Υ.Ε.

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η σπουδαιότης τῶν ὅρων ἐμπορίου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν πηγάζει ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ σροὶ ἐμπορίου ἐπηρεάζουν τὴν ἰκανότητα εἰσαγωγῶν μιᾶς χώρας καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ἴσοζυγίου πληρωμῶν. Ἡ θέσις τῶν περισσοτέρων ὑπὸ ἀνάπτυξιν χωρῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔσοδα ὁξ ἐξαγωγῶν καὶ τοὺς ὅρους ἐμπορίου εἶναι ἐπισφαλῆς καὶ τρωτή.

"Αν καὶ ὁ λόγος τῶν ἐξαγωγῶν πρὸς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα μπορεῖ νὰ μὴ εἴναι ὑψηλότερος εἰς τὰς χώρας αὐτὰς παρὰ εἰς τὰς οἰκονομικῶς ἀναπτυγμένας χώρας, αἱ περισσότεραι τῶν χωρῶν τούτων ἐξαρτῶνται ὑπερμέτρως ἐπὶ δλίγων ἐξαγωγικῶν προϊόντων διὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἐσόδων των ἀπὸ ἐξαγωγὰς καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνωμαλίαι εἰς τὰς ἐξαγωγὰς ἀποτελοῦν μίαν αἰτίαν σοβαρῶν προβλημάτων εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας.

Εἰς τὴν χώραν μας παρὰ τὸ γεγονός ὅτι τὰ τελευταῖα ἔτη γίνεται μία προσπάθεια διευρύνσεως τῶν ἐξαγωγῶν εἰς περισσοτέρους ἐξαγωγικοὺς τομεῖς, βασικῶς τὸ ἐξαγωγικὸν πρόβλημα παραμένει ὁξὺ καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν στοιχεῖον τῶν ἐλληνικῶν ἐξαγωγῶν εἶναι ἡ σοβαρὰ ἐξάρτησις τῶν ἐλληνικῶν ἐξαγωγῶν ἐπὶ ἑνὸς μικροῦ ἀριθμοῦ ἐξαγωγικῶν προϊόντων: Καπνός, σταφίδα, βάμβαξ, ἐσπεριδοειδῆ, ἀργίλιον, οἶνος, ἔλαιον, σισυροδέρματα ἀποτελοῦν περίπου τὸ 55% τῶν ἐξαγωγῶν. "Αν καὶ αἱ εἰσαγωγαὶ παρουσιάζουν μεγαλυτέραν διαφοροποίησιν, μερικὰ εἰδῆ, ὅπως μηχανήματα καὶ ὄλικὰ μεταφορῶν, ἀποτελοῦν τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν εἰσαγωγῶν (45 - 50%). Ἔσχάτως, μὲ τὴν αὐξησιν τῆς ἐγχωρίας παραγωγῆς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, αἱ εἰσαγωγαὶ τούτων ἔχουν σημαντικῶς μειωθῆ ἢ καὶ ἔχουν αὐξηθῆ αἱ εἰσαγωγαὶ πρώτων ὄλῶν καὶ κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν. Τὸ ἔλλειμμα ὅμως εἰς τὸ ἴσοζυγίον πληρωμῶν καὶ ἡ ἀνάγκη ἐξυπηρετήσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους περιορίζουν εἰσέτι τὴν εἰσαγωγικὴν ἰκανότητα τῆς χώρας μας εἰς κεφαλαιουχικὰ ἀγαθὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν περαιτέρω ἐκβιομηχανιστιν τῆς χώρας.

"Ἐν δψει τῶν ἀνωτέρω, ἀλλαγαὶ εἰς τοὺς ὅρους ἐμπορίου εἶναι ζωτικῆς σημασίας διὰ τὴν χώραν. Διὰ νὰ γίνῃ δὲ κατανοητὴ ἡ σπουδαιότης τῶν ὅρων ἐμπορίου ἐν σχέσει μὲ τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως ἐξετασθοῦν διάφορα εἰδη ὅρων

έμπορίου, εἰδικώτερον δὲ οἱ ἐμπορευματικοὶ καὶ εἰσοδηματικοὶ ὅροι ἐμπορίου. Οἱ ἐμπορευματικοὶ ὅροι ἐμπορίου μετροῦν τὴν σχετικὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν μιᾶς μονάδος ἔξαγωγῶν, καὶ οἱ εἰσοδηματικοὶ ὅροι ἐμπορίου μετροῦν τὴν συνολικὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῶν συνολικῶν ἔξαγωγῶν. Ἐπὶ πλέον τῶν τιμῶν ἔξαγωγῶν καὶ εἰσαγωγῶν (αἱ ὁποῖαι λαμβάνονται κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐμπορευματικῶν ὅρων ἐμπορίου) λαμβάνεται καὶ ὁ δείκτης ὅγκου ἔξαγωγῶν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσοδηματικῶν ὅρων ἐμπορίου. Οἱ εἰσοδηματικοὶ ὅροι ἐμπορίου δίδονται μίαν εὐρυτέραν ἀποψιν καὶ διαπραγματεύονται περισσότερον στρατηγικὰς μεταβλητὰς (π.χ. διαθεσιμότητα πόρων ἔνουσιν συναλλάγματος) ἀπὸ τοὺς ἐμπορευματικοὺς ὅρους ἐμπορίου.

Συζητήσεις μὲν ἐπίκεντρον τὸ ἐάν ἀλλαγαὶ εἰς τὸν ἔξωτερικὸν τομέα τῆς οἰκονομίας ἔχουν βοηθήσει τὴν προσπάθειαν τῆς ἐκβιομηχανοποιήσεως μιᾶς χώρας βασίζονται ἐπὶ ἀναλύσεων τῶν κινήσεων τῶν ἐμπορευματικῶν ὅρων ἐμπορίου καὶ ἐπομένως δὲν μποροῦν νὰ εἰναι ἐντελῶς συμπερασματικοί.

Χειροτέρευσις εἰς τοὺς ἐμπορευματικοὺς ὅρους ἐμπορίου εὑρίσκεται εἰς ἀπόλυτον συσχέτισιν μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τὴν βασιζομένην ἐπὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ ἐμπορίου ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν βελτιώσεις εἰς τοὺς εἰσοδηματικοὺς ὅρους ἐμπορίου. Τοῦτο δὲ συμβαίνει διότι εἰναι ἡ συνολικὴ ἰκανότης πρὸς εἰσαγωγὰς τῶν ἔξαγωγικῶν εἰσπράξεων τῆς χώρας μᾶλλον, παρὰ ἡ ἰκανότης δὲ εἰσαγωγὰς ἐκάστης μονάδος ἔξαγωγῶν, ἡ ὁποία δέον νὰ ἔχῃ σχέσιν εἰς τὰς ἀποφάσεις ἐπενδύσεων.

Σκοπὸς τῆς παρούσης ἀναλύσεως εἰναι ὁ ὑπολογισμὸς τῶν ὅρων ἐμπορίου τῆς χώρας καὶ πᾶς οὗτοι σχετίζονται μὲ τὴν δραστηριοποίησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Ἡ ληφθεῖσα περίοδος ἀφορᾷ τὰ ἔτη 1962 - 70 μὲ ἔτος βάσεως τὸ ἔτος 1961.

II. ΟΙ ΟΡΟΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οἱ ἐμπορευματικοὶ καὶ εἰσοδηματικοὶ ὅροι ἐμπορίου ὑπολογίζονται ἐκ τῶν ἀκολούθων σχέσεων (⁽¹⁾).

$$\text{Ἐμπορευματικοὶ ὅροι } Tc = \frac{Px}{Pm} \times 100$$

$$\text{Εἰσοδηματικοὶ ὅροι } Ti = Tc \cdot Qx \text{ η } \frac{Px}{Pm} \cdot Q \times 100$$

Ἐνθα Px = δείκτης μέσης ἀξίας ἔξαγωγῶν

Px = »   »   » εἰσαγωγῶν

Qx = »   ὅγκου ἔξαγωγῶν

1) Οἱ τύποι οἱ χρησιμοποιούμενοι εἰς τὴν παρούσαν ἀνάλυσιν βασίζονται εἰς τὸ J. Viner «Studies in Theory of International Trade», George Allen and Unwin Ltd, London 1955, pp. 558 - 563.

Ο έτησιος δείκτης διὰ τοὺς ἐμπορευματικοὺς ὅρους ἐμπορίου διὰ τὰ ἔτη 1962 - 70 μὲν ἔτος βάσεως 1961 ἐμφανίζεται εἰς τὸν πίνακα 1 :

ΠΙΝΑΞ 1
Δεῖκται ἐμπορευματικῶν ὅρων ἐμπορίου
(1961 = 100)

Ἐτη	Δείκτης
1962	103.0
1963	118.1
1964	113.1
1965	109.2
1966	110.5
1967	109.3
1968	106.3
1969	107.1
1970	105.3

Πηγή : Ε.Σ.Υ.Ε., Ἐξωτερικὸν Ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος.

Ως ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀνωτέρῳ πίνακος οἱ δεῖκται τῶν ἐμπορευματικῶν ὅρων ἐμπορίου παρουσιάζουν διακυμάνσεις κατὰ τὴν περίοδον 1962 - 70 καὶ μίαν μετρίαν πρὸς τὰ κάτω τάσιν μετὰ τὸ ἔτος 1966. Αἱ διακυμάνσεις αὗται ὀφείλονται κυρίως εἰς διακυμάνσεις τοῦ δείκτου μέσης ἀξίας ἔξαγωγῶν ὅπως ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸν πίνακα 2.

ΠΙΝΑΞ 2
Δείκτης μέσης ἀξίας ἔξαγωγῶν
(1961 = 100)

Ἐτη	Δείκτης
1962	102.1
1963	116.8
1964	115.6
1965	113.0
1966	116.0
1967	113.8
1968	111.3
1969	112.2
1970	115.1

Πηγή : Ε.Σ.Υ.Ε., Ἐξωτερικὸν Ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος.

Δεδομένου ὅμως ὅτι αἱ μεταβολαὶ εἰς τὸν δείκτην μέσης ἀξίας ἔξαγωγῶν

είναι μετριώτεραι, παρὰ εἰς τὸν δείκτην τῶν ἐμπορευματικῶν ὅρων, κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος αἱ διακυμάνσεις εἰς τὸν δείκτην μέσης ἀξίας ἔχουν ὅντως μετριάσει καὶ ὅχι ἐπιταχύνει τὰς διακυμάνσεις εἰς τοὺς ἐμπορευματικοὺς ὅρους ἐμπορίου.

Ἐξ ἄλλου, ὅπως ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸν πίνακα 3, ὁ δείκτης μέσης ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν ἐμφανίζει μίαν βραδεῖαν ἀνοδικὴν τάσιν μέχρι τὸ ἔτος 1966, μίαν σταθερότητα διὰ τὴν τριετίαν 1967 - 69 καὶ σχετικῶς ἀπότομον αὔξησιν διὰ τὸ ἔτος 1970. Ἐκ τῆς πορείας δὲ ταύτης τοῦ δείκτου τῆς μέσης ἀξίας εἰσαγωγῶν γίνεται φανερὸν ὅτι αἱ διακυμάνσεις εἰς τοὺς ἐμπορευματικοὺς ὅρους ἐμπορίου κατὰ τὴν περίοδον 1962 - 70 καὶ ἡ χειροτέρευσις τούτων μετὰ τὸ ἔτος 1966 ὀφείλονται κυρίως εἰς τὰς διακυμάνσεις τοῦ δείκτου τῆς μέσης ἀξίας ἐξαγωγῶν.

ΠΙΝΑΞ 3

Δείκτης μέσης ἀξίας εἰσαγωγῶν

(1961 = 100)

Ἐτη	Δείκτης
1962	99.1
1963	98.9
1964	102.2
1965	103.5
1966	105.0
1967	104.1
1968	104.7
1969	104.8
1970	109.3

Πηγή : Ε.Σ.Υ.Ε. Ἐξωτερικὸν Ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος.

Ο πίνακας 4 ἐμφανίζει τοὺς εἰσοδηματικοὺς δείκτας ἐμπορίου :

ΠΙΝΑΞ 4

Εἰσοδηματικοὶ δείκται ἐμπορίου

(1961 = 100)

Ἐτη	Δείκται
1962	112.9
1963	131.3
1964	135.3
1965	141.8
1966	173.1
1967	213.0
1968	250.0
1969	263.1
1970	263.1

Πηγή : Υπελογίσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πινάκων 2,3 καὶ 5.

Ως έμφαίνεται έκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος οἱ εἰσοδηματικοὶ ὅροι ἐμπορίου δεικνύουν μίαν ἀνοδικήν τάσιν μέχρι τὸ ἔτος 1966, μίαν πτῶσιν διὰ τὸ ἔτος 1968 καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνοδικήν τάσιν διὰ τὰ ἔτη 1969 καὶ 1970. Ἡ συμπεριφορὰ τῶν εἰσοδηματικῶν ὅρων ἐμπορίου δικαιολογεῖται ἀπολύτως ἀπὸ τὴν τάσιν τοῦ δείκτου δύκου ἐξαγωγῶν, ώς έμφαίνεται ἀπὸ τὸν πίνακα 5.

ΠΙΝΑΞ 5

Δείκτης δύκου ἐξαγωγῶν
(1961 = 100)

"Ε τ ο ξ	Δ ε ί κ τ η ξ
1962	109.6
1963	111.2
1964	119.6
1965	129.9
1966	156.7
1967	194.9
1968	188.2
1969	220.9
1970	249.9

Πηγή : Ε.Σ.Υ.Ε. Ἐξωτερικὸν Ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ διαφοραὶ μεταξὺ τῶν δύο σειρῶν τῶν ἐμπορευματικῶν καὶ εἰσοδηματικῶν ὅρων γίνονται περισσότερον ἐμφανεῖς διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἀπὸ ἔτος εἰς ἔτος ἐκατοστιαίων μεταβολῶν ὡς ἐμφανίζονται εἰς τὸν πίνακα 6. Ως προκύπτει ἐκ τοῦ πίνακος τούτου οἱ ἐμπορευματικοὶ ὅροι διὰ διόκλητον τὴν περίοδον 1962 - 70 δὲν ἐμφανίζονται εὐνοϊκοί, εἰδικώτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1966 καὶ ἐντεῦθεν σημειοῦται κύποια σχετικῶς σταθερὰ πτῶσις τῶν ἐμπορευματικῶν ὅρων ἐμπορίου, τὸ δόποῖον σημαίνει ὅτι οἱ ὅροι ἐμπορίου βαίνουν ἐναντίον τῆς χώρας.

ΠΙΝΑΞ 6

Ἐκατοστιαῖαι μεταβολαὶ τῶν ἐμπορευματικῶν καὶ εἰσοδηματικῶν ὅρων ἐμπορίου, ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.
(1961 = 100)

"Ε τ ο ξ	Ἐμπορευματικοὶ ὅροι	Εἰσοδηματικοὶ ὅροι
1962	+ 3.0	+12.9
1963	+11.6	+16.3
1964	- 4.2	+ 3.0
1965	- 3.4	+ 4.8
1966	+ 1.2	+22.1
1967	- 1.1	+23.0
1968	- 2.7	- 6.1
1969	- 0.7	+18.3
1970	- 1.7	+11.2

Πηγή : Πίνακες 1 καὶ 4.

Οι είσοδηματικοί όροι παρουσιάζουν μικράς θετικάς διακυκάνσεις μὲ μοναδικήν ἔξαίρεσιν τὸ ἔτος 1968, στε ἡ μεταβολὴ εἶναι ἀρνητική. Αἱ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτους μεταβολαὶ τῶν εἰσοδηματικῶν ὅρων ἐμπορίου δικαιολογοῦνται ἐκ τοῦ εὐκαιριακοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐλληνικῶν ἔξαγωγῶν.

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Χειροτέρευσις τῶν ἐμπορευματικῶν ὅρων ἐμπορίου, μὲ σταθεροὺς εἰσοδηματικοὺς ὅρους ἐμπορίου θὰ ἐσήμαινεν ὅτι ἡ ζημία διὰ τὴν χώραν θὰ ἐπήρχετο ἀπὸ τὴν μὴ εὐνοϊκὴν ἀλλαγὴν εἰς τὰς ἔξαγωγικὰς ἡ ἀκόμη καὶ εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς τιμάς, ἡ ὁποία καὶ ἀπεζημιώθη ἀπὸ μίαν ἀνάλογον εὐνοϊκὴν ἀλλαγὴν εἰς τὸν δύκον τῶν ἔξαγωγῶν. Μία χειροτέρευσις εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἐμπορευματικοὺς καὶ εἰσοδηματικοὺς ὅρους ἐμπορίου σημαίνει ὅτι ἡ πτώσις εἰς τὰς τιμὰς ἔξαγωγῶν ἐν σχέσει μὲ τὰς τιμὰς εἰσαγωγῶν δὲν ἀντισταθμίζεται διὰ μιᾶς αὐξήσεως εἰς τὸν δύκον τῶν ἔξαγωγῶν καὶ ἐπομένως τὰ ἐσόδα ἔξαγωγῶν τείνουν νὰ μειωθοῦν.

Οἱ πίνακες 1 καὶ 4 παρέχουν τὴν ἔνδειξιν ὅτι ἐνῷ οἱ ἐμπορευματικοὶ όροι χειροτερεύουν, οἱ εἰσοδηματικοὶ όροι ὑψοῦνται καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ὑψοτικὴν τάσιν τοῦ δείκτου δύκου ἔξαγωγῶν (Πίνακ 5). Ἡ βελτίωσις μάλιστα τῶν εἰσοδηματικῶν ὅρων ἐμπορίου ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ γεγονός ὅτι ὁ δείκτης δύκου ἔξαγωγῶν αὐξάνεται σταθερῶς (μὲ μοναδικὴν ἔξαίρεσιν τὸ ἔτος 1968), ἐνῷ αἱ σχετικαὶ τιμαὶ τῶν ἔξαγωγῶν καὶ εἰσαγωγῶν παραμένουν κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον σταθεραὶ μὲ μικροαὐξομειώσεις ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

Ἡ χειροτέρευσις τῶν ἐμπορευματικῶν ὅρων ἐμπορίου ὀφείλεται κυρίως εἰς ἕνα συνδυασμὸν ὑψούμενων τιμῶν εἰσαγωγῶν καὶ μειουμένων τιμῶν ἔξαγωγῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ὑπὸ κρίσιν περιόδου καὶ ἀντιστρόφως διὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ὑπὸ κρίσιν περιόδου.

Τέλος, μία ἀπλὴ ἔξήγησις τῆς κινήσεως τῶν ἐμπορευματικῶν ὅρων ἐμπορίου δέον νὰ θεωρηθοῦν αἱ ἐλαστικότητες τῆς τιμῆς τῆς ζητήσεως δι' ἔξαγωγάς καὶ ἡ εἰσοδηματικὴ ἐλαστικότης τῶν εἰσαγωγῶν. Βασικῶς ἡ χώρα μας εἶναι ἔξαγωγικὴ πρωτογενῶν προϊόντων καὶ εἰσαγωγικὴ κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν καὶ καταναλωτικῶν ἀγαθῶν (κυρίως διαρκῶν), τὸ γεγονός δὲ ὅτι ἔχει νὰ συναγωνισθῇ μὲ ἄλλας χώρας αἱ ὁποῖαι ἔξάγουν τὰ ἴδια προϊόντα εἶναι ἔνδειξις ὅτι ἡ ἐλαστικότης τῆς τιμῆς τῆς ζητήσεως διὰ τὰς ἔξαγωγάς της πρέπει νὰ εἶναι μεγαλυτέρα τῆς μονάδος. Εἶναι ἐπίσης εὐλογὸν νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἀμφότεραι, ἡ ὁριακὴ καὶ ἡ μέση ροπὴ πρὸς κατανάλωσιν εἶναι ὑψηλαὶ ἐν σχέσει μὲ τὸ σχετικὸς χαμηλὸν ἐπίπεδον τοῦ κατὰ κεφαλὴν ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ἐπὶ πλέον καθὼς ἡ χώρα εὑρίσκεται ἐν συναλλαγῇ καὶ ἐπικοινωνίᾳ μὲ τὰς ἀνεπτυγμένας χώρας τῆς Εὐρώπης εἶναι εὐλογὸν νὰ ὑφίσταται τὴν ἐπίδρασιν τῆς διεθνοῦς ἐπιδείξεως. Ἡ ὑψηλὴ εἰσοδηματικὴ ἐλαστικότης τῆς ζητήσεως διὰ εἰσαγωγάς φαίνεται νὰ εἶναι ἡ σπουδαιοτέρα αἰτία τῆς τρωτῆς θέσεως τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν τῆς χώρας.

Βεβαίως τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν λόγῳ ἀναλύσεως δέον νὰ θεωρηθοῦν μὲ ἐπιφύλαξιν ὑπὸ τὸ φῶς τῶν συνήθων ἐπικρίσεων δλων τῶν κατηγοριῶν τῶν ὅρων ἐμπορίου, δπως π.χ. παραλείψεις ἀφορῶσαι τὴν ποιότητα τῶν ἔξαγωγῶν καὶ εἰσα-

γωγῶν, ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἔτους βάσεως καὶ τὸ γεγονός ὅτι χρησμοποιοῦνται οἱ ὄροι ἐμπορίου ἀθροιστικῶς καὶ οὐχὶ διὰ κάθε κατηγορίαν ἐμπορευμάτων.

Τέλος, αἱ προοπτικαὶ αὐξήσεων τῶν ἐξαγωγῶν τῆς χώρας μας ἐμφανίζονται μᾶλλον εύνοϊκαί. Μία δὲ ἀξιοσημείωτος διαπίστωσις τῶν τελευταίων ἐτῶν εἰναι δι γίνεται μία προσπάθεια διαφοροποιήσεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ ἐπομένως τῶν ἐξαγωγῶν ἀπὸ ἀπόψεως συνθέσεως. Τοῦτο ἐν καιρῷ θὰ μειώσῃ τὴν ἐξάρτησιν τῆς οἰκονομίας ἐπὶ ώρισμένων ἐξαγωγικῶν προϊόντων καὶ θὰ καταστήσῃ ταύτην ὀλιγάτερον τρωτὴν εἰς τὰς ξένας κυκλικὰς διακυμάνσεις. Κατὰ πόσον δὲ αἱ ἐξαγωγαὶ δύνανται νὰ αὐξηθοῦν θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν ἰκανότητα παραγωγῆς των, τὸν βαθμὸν τῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητός των καὶ τῆς ἀλλαγῆς τῆς συνθέσεώς των.

“ΛΟΓΙΣΤΗΣ,,

Μηνιαία Λογιστικὴ Φορολογικὴ καὶ Οἰκονομικὴ

Ἐπιθεώρησις

Ἐπιστημονικὸν καὶ Ἐπαγγελματικὸν Βῆμα τῶν
Ἐλλήνων Λογιστῶν

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ: Οἱ κορυφαῖοι τῶν ‘Ἐλλήνων καὶ ξένων’ Ἐπιστημόνων καὶ εἰδικῶν.

ΕΝΗΜΕΡΟΤΗΣ: Ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ φορολογουμένου, τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος, τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, τῶν Διοικητικῶν λύσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ νομολογίας.

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ἀρθρα καὶ μελέται ἐπὶ τῶν σπουδαιοτέρων θεμάτων τῆς Λογιστικῆς, τῆς φορολογίας καὶ τῆς Ιδιωτικῆς οἰκονομίας. Ἐπαγγελματικὴ κίνησις τῶν ‘Ἐλλήνων Λογιστῶν.

Ἐγγραφαὶ συνδρομητῶν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «ΛΟΓΙΣΤΟΥ»
‘Οδὸς Πανεπιστημίου 44 — Ἀθῆναι (τηλ. 622.737)